

---

hongersnood (p. 16). Over wat er in Egypte voorviel tussen Sara en de Farao, zwijgt zij. Creutzberg spreekt erover onder het kopje ‘Abrams zonde’, maar zonder heel concreet te worden. Op grond van Genesis 20:12 wordt betoogd dat Abraham Sara weliswaar niet tot liegen aanzette, maar wel tot misleiding van de naaste. Hij zondigde tegen God vanwege gebrek aan vertrouwen in hem; ook zondigde hij tegen ‘zijn huisvrouw’ en ‘tegen allerlei menschen, die blootgesteld worden aan een groot zedelijk gevaar’; ‘eindelijk tegen zichzelf, want uit zelfzucht verloochent hij den eisch der liefde tegenover God en den naaste’ (p. 79).

3. *En zij riepen Lot toe, en zeiden tot hem: waar zijn die mannen, die dezen nacht tot u gekomen zijn? breng hen uit tot ons, opdat wij ze bekennen. (...).*

En hij zeide: mijne broeders! doet toch geen kwaad!

Ziet toch, ik heb twee dochters, die geen man bekend hebben; ik zal haar tot u uitbrengen, en doet haar, zoo als het goed is in uwe ooggen (...). (Gen. 19:5, 7-8)

De geciteerde verzen komen uit het verhaal over de ondergang van Sodom en Gomorra, beschreven in Genesis 19. Verteld wordt hoe de twee engelen, die Abraham met een bezoek vereerd hadden, te Sodom gastvrijheid in het huis van Lot genoten. Zo hoog achtte Lot het gastheerschap dat hij bereid was zijn dochters daarvoor op te offeren. De afloop van de geschiedenis is bekend: Lot en zijn dochters ontkomen aan de ondergang van de stad. Zijn dochters voeren hun vader dronken en hebben met hem gemeenschap met als gevolg dat hij de geschiedenis ingegaan is als de stamvader van de Moabieten en de Ammonieten (Gen. 19:30-38).

De dramatische ondergang van Sodom intrigeert de hertelers. De oploop bij het huis van Lot blijft niet onvermeld. Wat de mannen van Sodom van plan zijn, wordt als volgt aangeduid:

Zij ‘bedreven dien nacht een’ afschuwelijke moedwil en eene groote boosheid’ (Barth, 11).

Zij ‘wilden de twee vreemdelingen schandelijk mishandelen’ (Murray, 34).

Op ruwe toon eisten zij van Lot, ‘dat hij hun die twee vreemde mannen zou uitleveren, opdat zij hunne schandelijke lusten aan hen aan hen konden voldoen’ (Gerdes, 196).

Zij kwamen bijeen ‘om hen [de engelen] te mishandelen’ (Gunning, 41).

Zij ‘zeiden, dat zij de twee mannen wenschten te zien’ (Ralph, 32).